

Tele

PENSJONISTEN

Nr. 1 mai 1976

TELEVERKETS PENSJONISTFORENING, OSLO Red. T. Opsann

3. årgang

VÅR I FROGNERKILEN

TELEPENSJONISTENE I NORGE

1975 var et merkeår for pensjonistene i Televerket, det første skritt for å danne et forbund for telepensionister ble tatt.

I dagene 30. november – 1. desember ble det holdt en konferanse med deltakere fra Trondheim i nord til Kristiansand S i sør.

Konferansen var meget representativ, det var gamle tillitsmenn (-kvinner) fra sine respektive forbund, KTTL, NTTF og TMLF.

Av saker på konferansen, som absolutt stod i fokus, var dannelsen av et forbund (landsforening) av telepensionister. Diskusjonen var meget saklig og behersket, alle var enige om nødvendigheten av en samling av telepensionistene i Norge.

En del av diskusjonen dreide seg også om hvordan man skulle få organisert de av pensjonistene som

bodde i glisgrente strøk. Dette var et problem som måtte løses på en eller annen måte.

Møtet vedtok å nedsette et arbeidsutvalg som fikk følgende oppdrag:

Utarbeide lover, tilrettelegge en ny konferanse på forsommeren for vedtaking av lover, velge et forbundsstyre samt ta opp saker av aktuell interesse.

Komiteen består av representanter fra følgende steder:

Trondheim, Bergen, Drammen, Fredrikstad og Oslo.

Telepensionistene i Norge har noe å se fram til. Jeg både håper og tror at en samling av pensjonistene i Televerket vil være til stor hjelp, i og med at pensjonistene her får et forum de kan henvende seg til i saker som de mener de må ha hjelp til.

Televerkets Pensjonistforening, Trondheim

Halten ønsket vel møtt. Referater og årsmelding ble lest.

Det ble fremsatt forslag til endring av §4. Randi Johnsen foreslo utsettelse, men trakk forslaget tilbake.

Hvordan paragrafen kommer til å lyde, får man på et senere møte.

Halten ble leder av valgene som gikk raskt unna. Styret består nå etter valget av:

John Halten	formann
T. Arnesen	nestformann (ny)
Odd Arestøl	kasserer
Bergliot Aspaas	sekretær (ny)
Reidun Iversen	styremedlem (ny)
Randi Johnsen	varamann (ny)
Arnulf Andresen	varamann (ny)

Asmund Pedersen og	
Arne Gjervan	revisorer
Harald Skjerve	varamann

Valgkomite:

Hildur Lie, fru Rosmæl, Peder Eliassen og Andr. Nordtomme.

Festkomite:

Gunvor Eilertsen, Helga Jæger og Inga Hauan.

Referenter:

Fru Trap Olsen og Peder Eliassen.

Moe delte ut brosjyrer fra Samarbeidskomiteen for pensjonistene.

Det ble opplyst at Plagge skulle holde konsert for pensjonistene kl. 1200 dagen etter, 26. februar (kr 5,-).

På møtet var det 48 til stede.

Utlodningen gav oss kr 380,-.

Sekretæren

*Bak fra venstre:
A. Andresen, J. Halten,
O. Arestøl, T. Arnesen
fravær.*

*Foran fra venstre:
R. Johnsen, R. Iversen
og B. Aspaas.*

Kan politiet beskytte oss mot forbrytelser?

Når det gjelder forbrytelser som tyveri, overfall og ran mot forsvarsløse mennesker går tanken raskt til politiet, som er til for å beskytte oss. Men vil det ikke som oftest være slik at politiet kommer for sent inn i bildet – først etter at ugjerningen er begått? Men kanskje kan politiet, med bakgrunn i sine erfaringer, gi oss noen gode råd om muligheter for å beskytte seg mot forbryterne?

Vi har snakket med den erfarne politiadjutant Johan Solberg ved kriminalavdelingen i Oslo, og vi kom først inn på det stadig aktuelle emne: Veskenapping.

– Er det noen spesielle forholdsregler å iakttas når det gjelder veskenappere?

– Ja, hvorfor ikke overveie om det er nødvendig å gå med veske på armen ved alle anledninger? svarer han. Som oftest vil det vel for damene være ønskelig å ha med en veske, men så bør man iallfall overveie om det er nødvendig å ha så mye verdier i vesken. Man bør iallfall ha minst mulig kontanter og verdisaker med seg. Og det kan også tenkes at man kan bruke en veske som er noe lettere å holde på enn de man holder løst under armen.

– Mange legger nøkler i vesken.

– Det vil jeg absolutt fraråde. Legg nøklene i kåpelommen e. l. Hvis man blir frastjålet vesken kan man nok bære tapet av den og noen få kontanter, men nøkler er det vanskelig å erstatte.

– Hvor store er sjansene for å få tilbake en veske?

– Det hender ofte at gjerningsmannen kaster vesken etter å ha forsynt seg med kontantene. Da vil man kunne få igjen vesken, særlig hvis den er utstyrt med navn og adresse. Hvis man har navn og adresse i vesken, har man ennå en grunn til ikke å legge nøkler der.

Politiadjutant Johan Solberg

Tyven kan jo da få vite hvor nøklene kan brukes.

Politiadjutanten innrømmer gjerne at eldre og uføre har små muligheter til å gardere seg mot sterke og raske veskenappere. Man kan naturligvis forankre vesken til kroppen, men da risikerer vedkommende å bli dratt overende og kan bli påført skader som kan være leiere å overvinne enn en tapt veske.

– Når vesken er borte, hva skal den ulykkelige først gjøre?

– Tilkalle folk som måtte befinne seg i nærheten og varsle politiet eller lensmannen så fort som mulig. Jo raskere politimyndighetene blir varslet – jo bedre sjanse for å pågripe forbryteren.

Politiadjutant Solberg opplyser at tendensen er stigende når det gjelder tilfeller av veskenapping. Derfor bør folk være oppmerksomme på denne faren og ta sine forholdsregler.

Vi nevner et annet forhold som ofte går ut over eldre og uføre personer: Uvedkommende baner seg adgang til deres leiligheter i den hensikt å stjele penger eller verdisaker. Er det noe spesielt å stille opp mot slike?

– Man bør naturligvis ikke slippe uvedkommende personer inn i leiligheten før man er helt overbevist om vedkommendes ærlige hensikter.

– Men hvis det kommer en person som sier at hun/han er fra lysverket, vannverket, sosialkontoret eller en annen offentlig institusjon?

– Da skal man be om å få se vedkommendes legitimasjon. Man behøver ikke å betenke seg på å granske legitimasjonen nøye, for slike personer er vant til å bli avkrevet legitimasjon. Å forlange legitimasjon er ikke det samme som å fremsette noen form for mistillit mot vedkommende – det er tvertimot en rett som enhver har når det gjelder å slippe et fremmed menneske inn i sin leilighet. Vanligvis er nå enhver person fra en offentlig etat som går på husbesøk utstyrt med legitimasjon.

– Anbefaler politiet sikkerhetslenker på dørene?

– Absolutt! De byr på høy grad av sikkerhet, er enkle å montere og er rimelige i anskaffelse – koster fra 8,- til 13,- kroner. Det anbefales også kikkhull i inngangsdøren hvor dette lar seg ordne.

– Når en person har trengt seg inn i en leilighet – oppfører de seg ofte etter et bestemt mønster?

– Ja, vi har jo tilfeller av at folk oppsøker eldre og uføre under falske foregivender. De gir seg ut for å være representanter fra sosialomsorgen o. l. I slike tilfelle skal man være forsiktig og ikke la vedkommende være alene i værelset. Man bør heller ikke la seg forlede til å vise at man har penger, bankbøker eller andre verdier oppbevart i leiligheten. Man bør også være varsom med å yde lån til ukjente personer eller la seg overtale til å bestille varer mot forskuddsbetaling.

TELEVERKETS PENSJONISTFORENING, KRISTIANSAND

Det var med stor glede KTTL, NTF og TMLF 11. februar 1976 kunne innkalle pensjonistene i Kristiansand teleområde til et orienterende møte, for på den måten å prøve å danne en pensjonistforening.

Til stede var telesjef Jareld m/frue, de respektive foreningsformenn, foruten Trygve Tellefsen, formann i Vest-Agder pensjonistforening. Han orienterte om arbeidet i de pensjonistforeninger han kjente til.

Hugo Halling Guttormsen, som har vært ildsjelen bak arbeidet med å få i stand et slikt møte, orienterte fra pensjonistkonferansen han deltok på i Oslo. Konferansen hadde til hensikt å samle alle pensjonistene i Televerket i ett forbund. Guttormsen sa ellers at en slik konferanse samler pensjonister fra forskjellige distrikter for å drøfte saker av felles interesse.

Foruten at det er pensjonister i Televerket som trenger kontakt, er det sikkert også mange som trenger opplysninger om hvilke rettigheter de har som pensjonister.

"Personlig er jeg stemt for at vi danner pensjonistforening i Kristiansand teleområde, men vil at dere skal avgjøre dette etter at Trygve Tellefsen har orientert om hvorledes pensjonistforeninger drives i Kristiansand", sa Guttormsen.

Tellefsen sa seg enig med Guttormsen og mente at pensjonistforeninger har noe å gi. De foreninger han kjente til hadde mange forskjellige gjøremål, fra små uformelle sammenkomster til store møter, hvor en da fikk innledere i de emner en hadde lyst til å høre mer

om. Det er mange interesser i en pensjonistforening, og de er lagt opp deretter. Han satt igjen med et inntrykk av at bare å komme sammen, snakke åpent med hverandre, var noe av det vesentligste i en pensjonistforening.

Kaffe og smørbrød ble så servert av messepersonalet, som hadde gjort sitt beste for at pensjonistene skulle trives.

Telesjef Jareld orienterte om Kristiansand teleområde fra det ble opprettet og fram til i dag. Han stilte seg meget positivt til det å danne en pensjonistforening. Han sa at lokaler var det lite av, men på likefot med organisasjonene måtte pensjonistene kunne ta i bruk messa når den var tilgjengelig.

Til slutt ble det foretatt avstemming hvorvidt en skulle gå inn for dannelse eller ikke.

Det ble her enstemmig vedtatt å danne pensjonistforening i Kristiansand teleområde. Det ble da anbefalt at det skulle dannes et interimstyre av pensjonister som får fullmakt til å innkalle til et konstituerende møte.

Interimstyret består av:

Hugo Halling Guttormsen
Nils Myhr
Olaf Friestad
Gudny Johnsen

Møtet hevet kl. 21.15.

Og det gjelder å være på vakt overfor smiger! Det kan ligge en hensikt bak.

- Og allikevel hender det at godtroende personer blir frastjålet både penger og verdisaker, og så kommer politi eller lensmann inn i bildet. Er det da noe de uheldige blir spurt om?

- Ja, signalementet. Det gjelder å merke seg så nøye som mulig vedkommendes sannsynlige alder, ut-

seende, påkledning, høyde og mulige særtrekk. Dialekten kan ha betydning. Man kan også prøve å merke seg om vedkommende kom med bil, prøve å notere bilens nummer, merke og farge. Politimyndighetene må naturligvis varsles så hurtig som mulig når noe galt er hendt.

Vi spør til slutt politiadjutant Solberg om politi og lensmenn virkelig tar seg tid til å etterforske

slike saker i dag? Hvis anmeldelsene møtes med et skuldertrekk er det jo håpløst.

- Nei, når det gjelder tyveri eller likefrem ran fra eldre og uføre spesielt - men ellers uten unntak - blir slike saker gitt høy prioritet hos politimyndighetene, svarer han. Også når slike saker kommer til domstolene, blir det reagert strengt. Det er mitt inntrykk fra mange års arbeid med slike saker.

Televerkets pensjonistforening, Kristiansand S, har nå dannet styre bestående av:

Formann	Hugo Halling Guttormsen, Kristiansand
Nestformann	Thoralf Jahnsen, Kristiansand
Sekretær	Beth Hveem, Kristiansand
Kasserer	Gudny Jansson, Kristiansand
Styremedlem	Nils Myhr, Kristiansand
Styremedlem	Olaf Friestad, Kristiansand
Styremedlem	Henriette Tønnessen, Kristiansand
Varamann	Amalie Aslaksen, Kristiansand
Varamann	Axel Høglund, Farsund
Varamann	Bjarne Salvesen, Mandal

Tur og festkomite:

Th. Jahnsen, O. Friestad, Jenny Friestad, Aagot Reiersen,
Amalie Aslaksen og Rolf Bentsen.

Revisorer:

Axel Høglund og Rolf Bentsen.

Kontingenten ble enstemmig vedtatt til kr 20,- pr år for enkelt medlem og kr 30,- for ektepar.

På bildet fra venstre: O. Friestad, B. Hveem, N. Myhr, G. Jansson,
H. H. Guttormsen, H. Tønnessen og T. Jahnsen.

TRONDHEIMSPENSJONISTENE

5-ÅRS JUBILEUMSMØTE.

Dagen var 10. mars 1976, og ca. 65 pensjonister møtte opp i den nye messa i telegrafbygget. Dessuten 6 inviterte gjester, nemlig distriktsdirektør Solberg, telesjef Horverak, og initiativtakerne til foreningen: avdelingssjef Karl Mathilassi, fra KTTL Eli Skaar, Elbjørg Antonsen og telefonformann Gunnar Ulstad.

Formannen ønsket velkommen og leste årsberetningen for 1971.

Mathilassi tok frem arbeidet med starten. Mange hadde gått med samme tanker om en pensjonistforening i Televerket her, men det var tiltaket med å få det hele i gang. Meningen var ikke å lede oss, men at vi skulle styre oss sjøl, hvilket var bevist at vi kunne. Han ønsket lykke til i arbeidet fremover og overrakte blomsterdekorasjon fra Solberg, Horverak og initiativtakerne.

Det var også blomsterhilsen fra KTTL ved fru Skaar.

I sin takketale sa formannen at det var med bange anelser han gikk på oppgaven. Men det hadde vært moro å holde på, og foreningen hadde vokst og hadde vist seg å dekke et behov. Han takket initiativtakerne som fikk oss i gang, takket for økonomisk støtte, og hans sluttreplikk: "Gode råd har vi i grunnen ikke trengt", vakte munterhet.

Horverak takket for innbydelsen og lovte pensjonistene eget rom i nybygget. De var stemoderlig behandlet angående rom til styremøter. Oslo og Bergen har vært flinkere sånn, men det skulle bli bedre. Før stakk pensjonistene stadig innom Televerket, men nå mer og mer sjelden etter all automatiseringen.

Han ønsket oss velkommen i fremtiden til hyggelig rom og trimrom i kjelleren for de spreke.

Han ønsket fortsatt fremgang for foreningen.

Fru Hellem Bye ønsket seg høyttaler, og det lovet direktør Solberg vi skulle få allerede til neste møte.

Det er slutt på de dager i Televerket da vi var som en stor familie. Det har vært en rivende utvikling som en pensjonist nesten ikke kan følge med i.

Direktør Solberg satte oss inn i dagens situasjon og litt av fremtiden. Han har nå vært her i Trondheim i 5 år, vanskelige sådanne, sa han, da nye tjenester, nye stillinger forlanger hel omorganisering som nå er avsluttet. Den vanskeligste oppgave blir full automatisering over hele landet. Følgen er oppsigelse av folk i ekspedisjonen, mange etter flere års tjeneste. En vond pille, kalte han det. Omskolering kan hjelpe noen, men ikke alle. Televerket var blitt et konsern.

Angående fremtidsutsikter fortalte han om siste nytt fra Amerika, hvor sentraler ble EDB-styrt. I hjemmet kan en ha lenestoler hvor armlenet er utstyrt med knapper, et for TV med stor billedskjerm på veggen, et for telefon hvor dagens innkjøp kan bestilles, mens en ligger behagelig henslengt. Avskyelige fremtidsvyer sluttet han, så vi i Norge må få slippe å sovne i amerikansk lenestol, men fortsatt må få leve vårt friske friluftsliv.

Så gikk han over til økonomien. Formann Halten hadde vært litt stolt av vårt årsbudsjett som nå er 36 000 kr, men det var nok ganske andre tall distriktsdirektøren kunne fortelle om. Nå var det milliarder om å gjøre. Siste år strømmet 2 500 millioner gjennom Televerket.

Er telefonen dyr, spurte han. Ja, den er nok det, men skulle bli bedre i fremtiden, når fullautomatisering og rasjonalisering er ferdig, etter 1980 en gang. Så det blir ikke så mange av oss som får oppleve det.

Til slutt ønsket han lykke til med jubileet. Han lovet at båten Tele III stod til disposisjon. Den hadde fått ny motor og ansiktsløftning, så når våren kommer kan vi få oss en fjord- og fisketur igjen.

Etter kaffen med deilige snitter og vafler, var det sang av Televerkets sangkor "Teleklang", under sin dirigent Gunnar Karlsen. Det var norske og svenske viser, og flere av Arne Pedersen. De er heldige som har sin egen dikter, og han er nå blitt landskjent. Hans viser blir sunget både i radio og TV.

Nå var ordet fritt, og det var flere som fortalte fra Televerket før i tiden, da de ikke lærte noe om rør, men fransk hadde de, sa ingeniør Næss.

Distriktssjef Johan Dahl kunne fortelle om første samtale Norge – Madrid, Oslo – New York og et år senere Sidney, Australia. Dette var allerede i slutten av 20-årene.

Så mintes vi den gang det var en stor ekspedisjonssal med morse, noen dunket på wheatstone, og de mest avanserte skrev på Siemens til Oslo. Den gang var det hyggelig samarbeid, og alle var kjente og venner.

Fru Solveig Johansen fortalte om arbeidet i sin ungdom hos kassereren den gang, Ingvalsen som virkelig var en herre av den gamle skole.

Direktør Solberg og John Halten hadde også noen morsomme historier å fortelle fra arbeidet i Televerket. Så det manglet ikke på underholdning.

Formannen takket alle, og han kunne fortelle at et medlem som var 80 år samme dag, hadde skjenket foreningen 500 kroner. Hans ønske uttalt med et hjertesukk var: "Tenk om alle medlemmer gjorde det samme." Reaksjonen kom øyeblikkelig og kroner 500 mer i kassa.

Til slutt takket fru Trapp Olsen styret og alle som hadde vært med og ordnet alt så festlig.

Sekretæren

Telepensjonistene i Bergen

Telepensjonistene i Bergen hadde årsmøte 1. mars 1976 på hotell Terminus. 57 medlemmer var møtt fram.

Formannen mintes tre av våre medlemmer som var gått bort siden siste årsmøte, Dagmar Waardal, Annie Sjursen og Ingrid Walderhaug.

Årsberetning og regnskap ble opplest og godkjent.

Styret består etter valgene av: Alf Erichsen, Sanna Hovland Pedersen, Gunnvor Gjerme, J. Stabell-Hansen, Valborg Amundsen, Arnold Valland og Martha Madsen.

Formannen kunne meddele at NTTF hadde bevilget oss et årlig tilskudd på kr 400,- i 3 år framover. Han refererte så et par forslag til utenlandsturer i slutten av mai, og disse blir behandlet på første medlemsmøte. Til slutt ga han et fyldig referat fra Pensjonistkonferansen i Oslo 31. oktober – 1. november 1975.

Serveringen var kaffe og snitter.

Ellers har vi hittil i 1. kvartal 1976 hatt fire "treff" i messen i Markeveien 1 fra kl. 1800 – 2200. Et par bridgepartier er i full gang, men vi har også andre spill til benyttelse. Det serveres kaffe og rundstykker kl. 1900.

Videre har vi hatt to omvisninger på Bergensmeieriet hvor to dyktige guider førte oss gjennom dette svære anlegget og etterpå var vertinner ved en hyggelig lunsj med kaffe, smørbrød, melk og kefir, og til dessert Diplom-is som er et av meieriets populære produkter. Formannen overrakte konfekt og takket pent for oss.

Bergen 22. mars 1976

Solveig Telnes

På bildet fra venstre: J. Stabell-Hansen, S. Hovland Pedersen, G. Gjerme, A. B. Erichsen, A. Valland, V. Amundsen og M. Madsen.

Bergenspensjonistene

Pensjonistenes julemøte 18. desember 1975 ble denne gang holdt i messen i Markeveien. Messen var nyinnredet og oppusset, og da bordene stod dekket med juleløpere, grønt og lys, var inntrykket helt festlig. En variert og tiltalende koldtbordanretning opptok et langbord og hele serveringsdisken.

Etter hvert ble messen fylt til siste plass av deltakerne, 73 i tallet.

Formannen, Alf Erichsen, åpnet med å hilse gjester og medlemmer velkommen. Gjestene var telesjef Ragnar Husebø med frue og Inger Marie Sydness fra Velferds-sambandet.

Deretter leste Erichsen juleevangeliet, og vi sang et vers av Glade jul.

Nå ble ledelsen overlatt til J. Stabell-Hansen som var aftenens toastmaster. Han leste en prolog som han hadde skrevet til anledningen og fikk stort bifall, hvoretter han inviterte til bords.

gjort ære på o

Det ble gjort ære på oppdekningen, og praten gikk livlig rundt småbordene.

Hr. Martinussen med sitt Hammondorgel underholdt med kjente musikkstykker og melodier, og han spilte også til julesangene og allsangen senere.

Stabell-Hansen fortalte om julen på Grini 1944 som ble den siste av de dystre krigsjulene.

Telesjefen takket for maten og kom i sin tale inn på arbeidet og fortsatt utvikling i etaten. Han var optimistisk og berømmet sitt personale for arbeidsinnsats og pliktoppfyllelse.

Senere fikk vi bløtkake og deilig kaffe som Arnesen hadde trukket.

Fru Sydness talte vekaffebordet fra Velferden og for pensjonistene.

Valland talte for Velferden som ved sine bidrag har vært med på å gi pensjonistforeningen et bra økonomisk grunnlag.

Erichsen avsluttet med å takke for fremmøtet og for alle hyggelige samvær i 1975 og uttalte sitt ønske for 1976: et treff-rom for pensjonistene.

Oslo pensjonistenes årsmøte

ÅRSMØTE 28. FEBRUAR 1976.

Dagsorden:

1. Åpning.
2. Beretning.
3. Regnskap.
4. Innkomne forslag.
5. Valg.
6. Forslag til turer i 1976.
7. Servering og bingo.

Formannen ønsket velkommen med ønske om et godt nytt år. Dagsorden ble opplest.

Navnene på dem som hadde gått bort i 1975 ble opplest. Ett minutts stillhet.

Formannen gikk deretter over til årsberetningen som ble vedtatt punkt for punkt. Beretningen ble satt under avstemming og enstemmig vedtatt.

Regnskapet ble referert ved kassereren og enstemmig godkjent.

Formannens forslag om bevilgning av kr 3 000,- til aktiviteter i Pensjonistrommet ble enstemmig vedtatt.

Valget gikk etter valgkomitens innstilling. Valgt ble følgende:

Nestformann	Sten Sigurdsen gjv.
Sekretær	Birger Mathisen gjv.
Hjelpekasserer	Hjørdis Marcussen gjv.
Styremedlem	Sonja Hansen gjv.
Varamann	Ruth Heibo ny

Det nye styret fikk følgende sammensetning:

Formann	Terje Oppsann
Varaformann	Sten Sigurdsen
Sekretær	Birger Mathisen
Kasserer	Lillian Calmeyer
Hjelpekasserer	Hjørdis Marcussen
Styremedlem	Anna Sofie Herlofson
Styremedlem	Sonja Hansen
Varamann	Alfred Ruud og Ruth Heibo
Revisor	Alf Ørbech og Øivind Hansen

Komiteen for Pensjonistrommet ble utvidet til 6 medlemmer.

Formannen redegjorde for bruken av pensjonistrommet da det er distriktets ønske at rommet skal brukes mer om ettermiddagen til forskjellige aktiviteter.

Det var kommet skriv fra Telepensjonistforeningen i Stockholm og København med ønske om samarbeid.

Til komite for Pensjonistrommet ble valgt følgende:

Gudrun Wiik	
Anna Sofie Herlofson	
Annie Erichsen	
Fredrik Lentz	
Alfred Ruud	
Hjørdis Ruud	
Bibliotekar	Leif Pettersen

*Bak fra venstre:
B. Mathisen, T. Oppsann,
S. Sigvaldsen og A. Ruud.
Foran fra venstre:
A. S. Herlofson, H.
Marcussen, S. Hansen og
L. Calmeyer.*

Vi sakser fra KTTL:

TREFFROMMET I TELEKVARTALET BLE EN SUKSESS!

Dette er meldingen fra Televerkets Pensjonistforening i Oslo. Den kan vi bekrefte som inntil videre har vår daglige gange der. Glade medlemmer av Pensjonistforeningen treffer vi hver dag som vert, vertinne eller besøkende. Besøket er upåklagelig med ca. 500 besøk i måneden.

Første mål er nådd – ”et sted å ta inn”, men Pensjonistforeningen går videre. De ønsker at rommet også skal bli benyttet om kvelden til hygge og nytte for medlemmene. De har bevilget 3 000,- kroner til igangsettelse av forskjellige aktiviteter. Eget styre for ”Treffrommet” er valgt – og de tenker å satse på:

Språkstudier, deklamasjon, sang, musikk, bridge-lag og sjakkpartier, diskusjons- og samtale-grupper over forskjellige emner, porselensmaling, broderi- og sykurs m.m.

Kort sagt – alt hva medlemmene måtte ønske å foreta seg på hobbybasis.

Har du en hobby du vil dyrke sammen med andre – eller har du lyst til å få deg en ny? Kontakt et av styremedlemmene for ”Treffrommet”:

Fru Gunvor Wiik
Frk. Annie Erichsen
Fru Anna-Sofie Herlofson
Herr Alfred Ruud
Fru Hjørdis Ruud
Herr Fredrik Lenz

Fru Gunvor Wiik
telefon 20 34 97
telefon 46 10 25
telefon 27 67 60
telefon 20 55 20
telefon 20 55 20
telefon 25 19 05

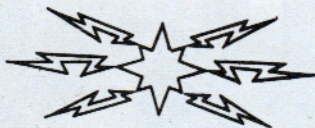
Oslo Krets av KTTL tar ”hatten av” for Pensjonistforeningens pågangsmot. Vi ønsker til lykke med det nye tiltaket og oppfordrer alle våre medlemmer som har gått inn i pensjonistenes rekker: **Benytt dere av det nye tilbudet fra Pensjonistforeningen!**

MELD DEG INN I TELEVERKETS PENSJONISTFORENING.

Foreningen gir deg opplysninger gjennom sirkulærer hva du får i pensjon ved lønnsreguleringer m.v.

Her møter du venner og kolleger, oppfrisker gamle minner fra tidligere år. Ved siden av har vi gode underholdningskvelder. Driver også reisevirksomhet til inn- og utland.

Den siste onsdag i måneden har vi møte i kantinen, Universitetsgata 2 (Teledirektoratets bygg), kl. 1800.

TELEVERKETS PENSJONISTFORENING
OSLO

INNMELDINGSBLANKETT

Etternavn:	Fornavn:
Fødselsår:	Dato:
Adresse:	Telefon:

Jeg melder meg inn i Pensjonistforeningen ved Televerket, Oslo.

Oslo, 19

.....
Underskrift